

Jätevesien puhdistusmenetelmiä on kehitettävä

Marjukka Porvari John Nurmisen Säätiön Puhdas Itämeri-hankkeesta kommentoi kirjoittamaani Vieraskynä-artikkelia (HS 2.1.2009). Hänen kommenttinsa sisälsi sen oleellisen ja erheellisen tulkinnan kirjoituksestani, että ravinteiden kierrättämiseksi jätevedet tulisi puhdistaa vain biologisin menetelmin. Tätä en ole kirjoituksessani kuitenkaan ehdottanut.

Kemiallinen saostus fosforinpoistomenetelmänä on nykypäivää. Menetelmän tehokkuuteen perustuen myös John Nurmisen Säätiöllä on mittavat kemiallis-biologiseen puhdistukseen perustuvat fosforinpoistohankkeet meneillään Itämeren piirissä. Tämä on Itämeren tilan kannalta merkittävä asia.

Ravinteiden kierrätyksen kannalta parempia biologisia puhdistusmenetelmiä tulisi kuitenkin kehittää edelleen. Eri menetelmät eivät automaattisesti poissulje toisiaan. Biologinen puhdistus ja tämän jälkeen tapahtuva jäännösfosforin kemiallinen saostus voidaan nähdä esimerkiksi välivaiheena ennen siirtymistä kiinteän ja nestemäisen jätteen erilliskeräykseen. Erilliskeräys on nykytietämyksen valossa ympäristöystävällisin menetelmä, jolla voidaan vähentää vesialueiden rehevöitymistä ja kotitalouksien vedenkulutusta sekä huomioida tulevaisuuden fosforiongelma kierrättämällä ravinteet hyötykäyttöön.

Ravinteiden kierron kautta Itämeren piirissä tapahtuva vesiensuojelu kytkeytyy tulevaisuuden suuriin globaaleihin kysymyksiin. Itämeren tila on meille suomalaisille tärkeä asia, mutta keskustelua tulee käydä myös tulevaisuuden sukupolville ratkaistavaksi jäävästä fosforin riittävyysongelmasta.

Sanna Vaalgamaa, Helsinki